

Dieblit disse Regjerende forelæmpes paa nogen Maade: Bombardement paa Kjøbenhavn. Saasnart man vil forsøge et Forsvar paa dette forsvarsløse Punkt, Bombardement paa Kjøbenhavn. Jeg har aldrig tænkt mig, at vi nogensinde vilde komme til at tænke deune Tanke helt ud og selv, om man tænker den helt ud og det danske Folk blev enigt om at gennemføre den, hvad det aldrig bliver, er det min Overbevisning, at Kjøbenhavn bliver bombarderet, thi den nationale Tjælelse i Hovedstaden, der jo dog har sin Historie, lod sig ikke byde den Stilling, som man derved vilde byde den. Jeg gaar da bort fra Søbefæstningen med den Bemærkning, at medens alle vore Bestræbelser eller Bevillinger dertil hidtil, efter min Mening, have haft en fornuftig Hensigt, nemlig den at styrke de tilstedeværende Midler til at afværge et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn i Forbindelse med en dertil svarende Udvikling af Søminerne og eventuelt andre maritime Forsvarsforanstaltninger, og medens dette Maal synes ogsaa efter Sagsyndiges Mening —, der kan jo være nogen Forskjel i Anskuelser —, at kunne naas indenfor rimelige finansielle Grændser, ville vi tillige erindre, at det sidst i 1874—75 udarbejdede Forslag angaar en Fortrække paa 40½ Mill. Kroner. Det have vi modfat os, deri var Spørgsmaal om en Afværgelse af ethvert Bombardement. Jeg tror, vi maa blive staaende ved det Formaal, vi have fat os, vi udbedre og bestyffe det saaledes, som vore finansielle Gæver tillade. Kunne vi standse paa det Punkt og ikke føre Striden om Søbefæstningen videre, tror jeg, det var lykkeligst for os Allesammen. Et andet Spørgsmaal er da: Landfiden permanent befæstet. De ærede Medlemmer, jeg taler til, har med Hensyn til dette Punkt Intet at henvende sig til mig om. Jeg har der udtalt mig tydeligt nok. Med Hensyn ligeledes til de mindre Befæstningspunkter ved Nyborg, Korsør, Kallundborg og Agersøund, behøve vi heller ikke at strides, thi det ligger som Befæstningsspørgsmaal, militært Spørgsmaal, indenfor de Forslag, hvorom vi Alle have været enige. Med Hensyn til Feltforskningsningerne, som jeg ligeledes blev angreben for, maa jeg maasse erindre om mine Uttringer i den Henseende: „Hvad der kan hændes“, siger jeg Pag. 850 i Tidenden, „naar Krigen kommer paa, er der Ingen af os, der kan sige Noget om, eller gjøre noget Virkeligt imod. Vi kunne tage hundrede Beslutninger om for Exempel ikke at kaste Feltbefæstninger op, og naar Færen kommer, vil der dog uden videre blive opkastet Feltbefæstninger baade her og der, hvor Krigsbestyrelsen finder det fornødent“. Vi ere gaaede videre end denne Udtalelse fra mig, thi vi ere i vor Betænkning gaaede til at anbefale Opkastelsen af Feltbefæstninger omkring ved Kyterne i Fredstid, for at være saa meget mere rede til Forsvar. Med Hensyn atter for det

Fjerde til en befæstet Plads i Sylland, som er antydet i Anmærkningerne — thi jeg taler endnu ikke om Lovforslaget, jeg taler om det, der ikke ligger for, men som naturlig af den høitærede Formand er tilladt indbraget under Debatten — da er dette Forlangende jo ogsaa ganske overensstemmende med vort. Vi have udtrykkelig udtalt os om et fast Punkt i Sylland, Ministeren vil gaa ind derpaa, og det er kun et befæstet Punkt, thi det er efter vort tidligere Forslag kun 2 Millioner Kroner, der skulle anvendes derpaa. Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at mine Udtalelser angaaende Befæstningsagen ere i nøie Samstemning med, baade hvad vi have handlet, skrevet og talt i de forløbne Aar, og med Udtalelserne i Anmærkningerne til dette Lovforslag paa de to Sider nær om den permanente Befæstning af Kjøbenhavn, foran hvilket jeg ønsker sat Punktum. At den nuværende Krigsminister mener, at hvis Krig kommer paa, bør der opkastes Feltforskningsningerne udenom Kjøbenhavn, vedkommer ikke mig. Det er en Udtalelse, som maasse slet ikke deles af den paagældende Krigsminister, der er tilstede, naar Krigen er for Haanden, thi det bliver jo saa ganske paa Forholdene. Det er Udtalelser, som ikke ligge for, og som jeg kun tillægger en theoretisk Betydning, fordi det er Noget, der ikke skal gennemføres idag eller imorgen. Altsaa med Hensyn til disse Spørgsmaal turde der ikke være Tvivl om, at vi, med Undtagelse af Kjøbenhavns Befæstning, have udtalt os endog for yderligere Befæstningsanlæg end dem, der ere antydede i Anmærkningerne til Forslaget. Ja, vi have udtalt, at vi ingenlunde tillægge en større Fæstning som Riggstød for Hærens Mangel paa Betydning; i vor Betænkning er omtalt, at en Reduit for Hæren paa et eller andet Sted i Sjælland kunde anses for ønskelig. Altsaa, naar vi undtage den permanente Befæstning om Kjøbenhavn, ved hvilken Omkostningerne sidst bleve angivne os til ca. 35 Millioner, have vi skrevet og udtalt og foreslaaet Mere om befæstede Punkter, om Støttepunkter for Hærens Operationer, end der staar omtalt i selve Anmærkningerne til Lovforslaget. Men selve disse Anmærkninger ere jo forøvrigt hverken Lov eller Evangelium, og det vil altsaa bero paa Forholdenes Natur, hvorledes Hæren skal føres og ledes. Jeg gaar nu over til Forsvarsplanen. Derom sagde jeg forrige Gang, jeg havde Ordet, at jeg ser ikke rettere, end at denne Forsvarsplan er i alt Væsentligt den samme som den, vi havde taget Ordet for, og jeg søgte at forvare min ærede Kollega fra Stege (Wojfen) mod den Misforstaaelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at han ikke skulde være enig med mig deri. Imidlertid hører jeg af det ærede Medlem fra Stege (Wojfen), at han maa paa det Allerbestemteste benegte, at denne Forsvarsplan er den, vi have taget Ordet for; den er en hel modsat, siger han. Maa jeg bede